

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 17 października 2023 r.

zażalenia obrońcy na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego XI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 18 sierpnia 2023 r., sygn. akt XI WKK 31/23,

o odmowie przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt XI Ka 365/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 530/21,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 18 sierpnia 2023 r. zastępca przewodniczącego odmówił przyjęcia kasacji sporządzonej i wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 18 maja 2023 r., podając, że była ona niedopuszczalna.

Na zarządzenie to zażalenie złożył obrońca. Podniósł w nim, że odmowa przyjęcia kasacji do rozpoznania była wynikiem: naruszenia przepisu art. 523 § 1 k.p.k. przez błędne przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do rażącego

naruszenia prawa wykazanego w kasacji; naruszenia zasad ochrony zaufania obywateli do państwa, pewności prawa oraz prawa do rzetelnej procedury sądowej zawartych w art. 2 Konstytucji RP i prawa do ukształtowanej procedury sądowej zgodnie z wymogami sprawiedliwości wyrażonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania; ograniczenie z § 2 nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

W przedmiotowej sprawie wywiedziono kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy pierwszoinstancyjny wyrok skazujący K. K. m.in. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Po dokonaniu wstępnej kontroli sporządzonego na korzyść skazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, ujawniono, że nie spełnia on żadnej z wymienionych w § 4 art. 523 k.p.k. przesłanek warunkujących jego skuteczne wniesienie w opisanym układzie procesowym: ani nie wskazano w nim uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 k.p.k.), ani nie został wniesiony przez uprawniony podmiot nadzwyczajny (art. 521 k.p.k.). W związku z tym Przewodniczący Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji wniesionej wbrew treści art. 523 § 2 k.p.k., jako niedopuszczalnej z mocy ustawy. Decyzja ta zasługiwała na pełną akceptację, a wniesione zażalenie nie podważyło tej oceny. W celu pełnego odniesienia się do jego treści, należy jedynie zauważyć, że sposób sformułowania uchybień zaskarżonego postanowienia mógłby wzbudzić przeświadczenie, iż powodem odmowy przyjęcia kasacji było stwierdzenie braku rażących naruszeń prawa w niej wymienionych. Trzeba podkreślić, że na omawianym etapie postępowania merytoryczne rozpoznanie kasacji byłoby

przedwczesne, a więc ocena uchybień w niej zawartych była niemożliwa. Przewodniczący wydziału, zgodnie z art. 525 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k., dokonał wyłącznie wstępnej kontroli warunków formalnych wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia i to badanie doprowadziło go do słusznego wniosku, że kasacja obrońcy K. K. w ogóle nie podlegała przyjęciu w celu jej rozpoznania (art. 530 § 2 k.p.k.).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.

KR

[ms]